

Pörskeitä

MARRASKUU 1997

Pääkirjoitus

Uudella toimituksella varustettu Pärskeitä on noussut kesän tuhasta parempana kuin koskaan, tuoden valoa ja lämpöä syksyisen harmauden keskelle. Nyt kenenkään ei enää tarvitse tappaa aivosoluja ilmaisen uutislehden parissa, kun sen voi tehdä paljon tyylikkäämmin lukemalla Ressun omat ilmaislehteä, Pärskeitä.

Niin, siitä onkin aikaa kun viimeksi saitte nauttia lehtemme autenttisista jutuista. Viime lehti taisi ilmestyä ennen kesälomaa. Lukion aloittaville ykkösille tämä lienee se paljon odotettu "eka kerta", mutta uskokaa pois, meni tässä neitsyys muiltakin. Olen nyt päätoimittanut ensimmäistä kertaa elämässäni, ja olihan se kaikista hankaluuksista huolimatta oikein hauskaa.

Kyscisessä numerossa pohditaan muun muassa Ressun juppimainetta, joka on jo kauan vainonnut Ressuja. Tutustumme myös vuoden makuun ja Lehden uuteen logoon. Yleisten vessojen seiniä katselot aivan uudella silmällä luettuasi vessanseinälyriikasta.

Pärskeitä sisältää myös monta hienoa juttua jotka voit vaikka lukea. Joten herkuttelepa oikein olan takaa lehtemme parissa ja muistakin pärskeillä kunnolla.

Päätoimittaja Antti Hyrkäs

sisällysluettelo

- 2 Tämä sivu
- 3 Toimitus
- 4 Juppigallup
- 6 Logokilpailu
- 7 Suomi, sauna ja salmiakki
- 10 Nahkiaiset '97
- 11 Vuoden nahan haastattelu
- 12 Ekaluokkalainen muistelee
- 15 Miksi Kana oli ennen Munaa?
- 16 Suojelkaa pepsiautomaattiamme!
- 17 Vessanseinälyriikka - uhanalainen taiteenlaji
- 18 Andy Warhol - maagista taidetta
- 20 HIFK - nuorekas 100-vuotias
- 24 Sanottua
- 25 Kiu parolas esperanton?
- 26 Runosivu
- 27 Ilmoituksia
- 28 Töppöjä
- 30 Ristikko

Toimituksen kiitokset seuraaville, sillä ilman heitä tämä lehti ei olisi tämän näköinen:
Ismo Puustinen (poseeraaminen ja inspiraationme lähde)

Anna Savolainen
Janne Kiiskilä (piirroksiset)
Sponsorit
Painotalo Auranen
Pasi Haverinen
Kristiina Järvinen
JP

Ja tästä AIVAN VALTAVAN HIFENOSTA lehdestä kiitos kuuluu:

Päätoimittaja	Antti Hyrkäs
Toimitussihteeri	Lotta Lehtonen
Taittavat toimittajat	Ville Tulkki Hanna Sauli
Toimittajat	Linda Lappalainen Satu Weckman Sanna Pitkänen Anna Heinonen Sonja Tolvanen Johanna Närvi
Kannet	Linda Lappalainen
Vastaava opettaja	Mervi Potka

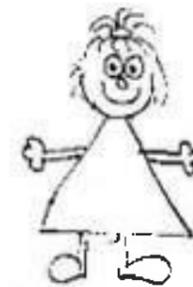
Lisää toimituksen itsekehua

tätäkin ette halua lukea...

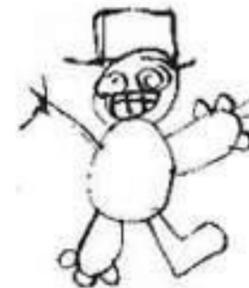
Eräänä syyskuuisena iltapäivänä joukko epämääräisiä henkilöitä kokoontui koulumme luokassa 209. Hiljaisina, mutta tyytyväisinä osa heistä pisti merkille, että mukana oli suuri joukko ihmisiä ryhmästä, joka myös tunnetaan koodilla 1G (mainioita nuo 1G:läiset, mainioita kerrassaan). Tuosta kokoontumisesta lähticssään he kaikki tiesivät, että heillä oli Tehtävä (ja on tämän jälkeenkin). Tuo Tehtävä oli, ja on edelleen, jakaa valistuksen valoa tuolle harmaalle massalle, joka koulumme käytäviä kuluttaa. Tässä on sitten lista kaikista ansioituneista toimittajistamme ja kaupan päälle jokaisen itsestään piirtämä omakuva, jotta näkisitte sekä sen, kuinka taiteellista porukkaa mekin olemme että sen, miltä me saatamme näyttää, sillä pitäähän Pärskeitten toimittajia kunnioittaa (sekä pelätä, sillä muistakaa: "Pärskeitä kirjoittaa kohta simustakin"...).

SATU
WECKMAN

Anna Heinonen

ANTTI
HYRKÄS

SONJA
TOLVANEN

Lotta
Lehtonen

Ja tämän kirjoitti
Ville Tulkki

Juppigallup

Lehtemme oivan ja utteran toimituksen neljä urheaa tenttasivat 50:tä koulumme oppilasta tarkkaan harkituilla kysymyksillä. Tuloksena tarjoamme teille karvaan totuuden itsestämme, Ressun oppilaskunnasta... Pärskeiden Juppigallupin '97 raat tulokset.

1. Huikeat 6% teistä myönsi pelaavansa golfia. Siis kuusi sadasosaa teistä todellakin viettää aikaa huitoen pikkuruista palloa kilometrin päässä olevaan melkein yhtä pieneen reikään?!

2. "-Omistatko kännykän? -Kohta" 34% Teistä (vaan ei vielä yksikään teitä edustavasta toimituksesta) omistaa kannettavan matkapuhelimen eli kännykän. Sama määrä uskalsi myöntää omistavansa rotukoiran tai -kissan. Tosin heistä yksi ei ollut varma, ovatko hänen hurttansa rotukoiria (toim. huom. ilmeisesti eivät ole).

Sylimikroa näpräilee 12% ressuista samalla kun joku eksynyt ei tiennyt mikä kyseinen tietotekniikkaobjekti on.

Kysyessämme Eastpak-nimisestä tuotteesta meitä syytettiin populismista, joten jätettäköön mainitsematta, mitä saimme selville... mutta kertokaa meille, mitä populistista on repussa, jollainen on käytännöllisesti katsoen jokaisella peruskoululaisella.

3.AAAAAARRRRRGHHHHH!!!! Muotikatastrofi! 16% teistä ei ole katu-uskottavia ja pitää paitaa housuissa! Tosi on! Ja vielä sitä päällimmäistä paitaa!!

4. Yksityislekurilla itseään hoidattaa (ja maksattaa) 26% ressuista. Mutta

mitä vikaa on terveystakeskuslääkäreissä? Eikö odottaminen, puhelimesta ja aulassa jonottaminen ja epämiellyttävän steriili haju miellytä?

5. Talousuutisista viimeiset pörssikurssit sekä harvinaisen mielenkiintoiset yritystapahtumat ja osakekaupat katsoo 16% teistä. Hienoa...

6. ...mutta silti vain noin 10% raahasit perseensä 15. syyskuuta pörssiluennot! Missä vika?!

7. Liian moni teistä ei tiennyt mikä lähiö on. Eräs onnistui myös meidän kysyessämme, onko Ruoholahti lähiö, tiedustelemaan, että missä sellainen paikka on.

54% teistä luokittelee Ruoholahden lähiöksi (Toim. huom. Ei se ole lähiö vaan kaupunginosa! Mää kyllä tiedän koska asun siellä!).

Lähiö z. 1. maant. Maantieteellinen l. on kaikkiin aistimien vaikuttava lähiympäristö j.o. GRANO. 2. asemakaavaopissa: vihervyöhykkeen ympäröimä (asumalsoleista muodostunut kaupungin tm. taajaman osa, jolla on oma keskiössä väestöineen ja erikotajälkeinen yms. asumalähiö. L:ssä on asuntoja 2000 - 10 000 hengelle.

8. Vaatekaapeista löytyi merkkejä seuraavasti:

Ralph Lauren 2% "Ikinä kuullutkaan"

Calvin Klein 20%

Lacoste 20%

Marks & Spencer 36% "On mulla ehkä yhet kalsarit..."

Rayban 12% "Vaatekaapista? Ei."

Yli kolme Dieseliä 12% "Populismia" Saimme kuulla moitteena, että listasta puuttuvat varsinaiset merkit kuten Hugo Boss, Armani jne. Myönnämme nöyränä virheemme...sori.

9. Ja viimeisenä onkin vuorossa pakollinen lätkäkysymyksemme, viimeinen juppiuden mittatikku: Jokerit vai HIFK?

Jokerit 32%

HIFK 22%

Loput eivät seuraa jääkiekkoa.

Lopuksi toimituksessa oleva lyhyen matikan lukija laskeskeli, että näiden lukujen perustella meistä olisi täysjuppeja noin 19%. Hyväksykäämme siis ystävämme jupit joukkoomme iloisin mielin, sillä tulosten perusteella meissä kaikissa asuu pieni juppi...;-)

Tulosten yhteenvedon takana:
Sanna Pitkänen

Kaikki IRTOKARKIT Terve- tuloa!

390 100 g

NAMU PETE

ITÄKESKUS: Tallinnankatu KESKUSTA: Katsankatu 4

LOGOkilpailu

Huima logomittelö tuotti kasan henkeäsalpaavia taideteoksia!
Kuinka raati selväsi valinnasta??

Suurena päivänä jännitys oli huipussaan. Kuka mahtaisi voittaa koulua kuohuttaneen Pärskettä-lehden logokilpailun? Se onnellinen saisi, paitsi kaikkien kiistattoman kunnioituksen ja ihailun, myös uskomattomat kaksi leffalippua! Varmaan jo arvaattekin, että osallistujien vyöry rikkoi kaikki tähänastiset ennätykset...

Tuomaristo saapui paikolle. Merkityksellisiä katseita vaihdettiin, ja kun itse päätoimittajakin saapui paikalleen strategisesti myöhässä, saattoi teosten arviointi alkaa. Ja tosiaan, valinta muodostui tunnin kestäväksi sessioksi, jonka aikana ehdolla olevia töitä kierrätettiin ääni-oikeutettujen ringissä yhä uudestaan. Tyylilajit vaihtelivat aina naivismista, realismista sekä surrealistisista jonkinlaisiin suttuihin.

Aihepiireistä suosittuja olivat muun muassa koirat, sutut ja P-kirjain -teema. Ylivoimaisesti eniten esiintyi kuitenkin erilaisia pärskettä (joita toisinaan myös metsiksi luultiin). Koska ratkaisu oli äärimmäisen vaikea, myönsi tuomaristo kolmelle työlle erityisen kunniamaininnan: **Ismo Puustisen** valvova silmä -aiheiselle ehdotukselle, jonka naseva slogan koreilee tämänkin lehden takakannessa, **Juhani Saaren** sympaattiselle kalatyölle, sekä **Hanna Kuuselan** tyylitellylle pärskäykselle.

Lukijaa piinaava jännitys on mitä luultavimmin kohonnut jo hermoja raastavalle asteelle, mikäli hän ei ole vielä älynnyt vilkaista kakkosivulle. Paljasta-kaamme siis onnellinen voittaja: Hanna Kuusela (taas!) nerokkaalla työllään,

joka yhdistää beaglen ja P-kirjaimen. Siis selvennykseksi hitaammille: Ressun mallinen koira, joka on vielä Pärskettä-sanan alkukirjaimen muotoinen! Halleluja!

Lehdessä esiintyvä logo ei ole enää aivan alkuperäisessä muodossaan, joka oli muun hyvän lisäksi vielä suttuinen ja pärskeden koristama, eli siinä yhtyivät kaikki kilpailun neljä peruselementtiä. Raadin jäsenille moinen edistykseisyys oli kuitenkin liikaa ja sensuuri pääsi jälleen rajoittamaan luovaa itseilmaisua.

Kukaan tuskin kuitenkaan voi kieltää Pärskeden logokilpailun järjestyttävää yhteiskunnallista merkitystä, joten itse kunkin on syytä pohtia asiaa omalta kohdaltaan laajasti ja äärimmäisen vakavasti..

Hanna Sauli

SUOMI, SAUNA JA SALMIAKKI

VAIHTARIN SILMIN

5 miljoonaa sitkeää ja sisukasta sibliusta asuttaa tätä hyistä maata Pohjoisnavan kupeessa. Maata, joka tunnetaan poroistaan, pimeästä kaamostalvestaan, Joulupukista ja jääkarhuistaan. Pari uskaliaista ulkomaalaistakin on lähtenyt todistamaan väitösten paikkansapitävyyttä tänne maapallon pohjoisimpaan valtioon. Myös moni Ressu suuntaa näinä päivinä kulkunsa etelän kullanhoidoille laitumille. Mutta onko kaikki kultaa mikä kiiltää?!

Noin kolmasosa Suomen pinta-alasta on Napapiirin pohjoispuolella, enemmän kuin millään muulla maalla!

Kyselimme kahden tänä vuonna Ressuun tulleen seikkailijatyön mietteitä. He kertovat kokemuksiaan muutaman kuukauden Suomessa oleskelun pohjalta.

María José Maldonado Borja
17 vuotta
Quito,
Equador

Sophie Kuiper
16 vuotta
Purmerend,
Hollanti

Miksi juuri Suomeen?

María: Halusin maahan, joka olisi täysin erilainen kuin omani, nähdä ja kokea jotain uutta ja tuntematonta. Pohjoismaat kiinnostivat minua, ja kun minulle tarjottiin mahdollisuutta mennä Suomeen, otin sen innoissani vastaan.

Sophie: Olin pari vuotta sitten perheeni kanssa lomalla Ruotsissa ja Norjassa. Silloin ihastuin Skandinaviaan ja päätin viettää vaihtarivuoteni

jossain Pohjoismaassa. Kunnan talvi kiehtoo minua.

Mitä tiesit etukäteen Suomesta - ja miten se piti paikkansa?

María: KYLMÄÄ!!! Historiaa olin vähän lukenut. Tiesin, että maa on uskomattoman vapaamielinen. Olin myös kuullut suomalaisten olevan etäisiä ja

varautuneita ja kielen erittäin vaikeaa.

Tuntiessani suomalaisia nyt paremmin he ovat kuitenkin paljon avoimempia kuin mitä ennalta odotin.

Sophie: Luettuani kirjan Suomesta sain vähän tietoa mm. historiasta, politiikasta, kielestä ja ilmastosta. Monista asioista, kuten saunasta, tiesin jo muutenkin. Odotin suomalaisten olevan ujoja, mutta SE EI OLE OLLENKAAN TOTTA!

Suomen paras asia?

Maria: Suomalaiset ihmiset ovat todella upeita kun heihin tutustuu paremmin, mikään ei tosin voita lämpimiä ecuadorilaisia. Ihmisten lisäksi pidän Suomen luonnosta. Suurin ero verrattuna omaan maahani on yleinen järjestys asioissa.

Sophie: Sauna, kesämökki... Verrattuna Hollantiin suomalaiset kunnioittavat tunnollisemmin lakia.

Entäpä huonoin?

Maria: Elämä on yksitoikkoista, ihmiset tekevät aina samoja asioita, eivätkä kokeile mitään uutta. Juuri sen takia en toisaalta pidä Suomen järjestelmällisyydestä, koska se ohjaa elämän kulkemaan samoja muotteja. Ecuadorissa elämme vapaammin, ei niin kaavamaisesti. Tanssien...

Sophie: Talvella täällä ei varmaankaan ole paljon tekemistä, ja kaikki paikat ovat muutenkin kaukana. Myös suomalaisten alkoholinkäyttö ihmetyttää. Karnea(n vaikea) kieli!

Aatoksia suomalaisista immeisistä.

Maria: Hyviä ystäviä, luotettavia, liioittelun ujoja. Juovat hirvittävän paljon. (muchiiiiiisimo)

Sophie: Eivät niinkään ujoja vaan hiljaisia, eivät korota ääntään.

Millaista on olla vaihtarina Ressussa?

Maria: Minulla on ollut onnea päästessäni Ressuun, sillä täällä on helppo saada ystäviä. Monet ulkomaalaiset kaverini muissa kouluissa tuntevat itsensä aika yksinäisiksi. Ressussa on niin paljon entisiä vaihtareita, jotka ymmärtävät ja auttavat. Opettajien suhtautuminen croaa suuresti Ecuadorista, missä opettajien ja oppilaiden välillä on paljon enemmän niin kunnioitusta kuin myös ystävyyttä.

Sophie: Ressussa ei mielestäni ole kunnan kouluhenkeä, kontaktit opettajiin ja oman luokan oppilaisiin ovat lähes olemattomat. Toisaalta koulunkäynti on ihanan vapaata ja oppilaalle itselleen annetaan siitä suuri vastuu.

Mitä kaipaat eniten omasta maastasi?

Maria: Kaipaan tietenkin kovasti perhettäni ja ystäviäni, mutta ikävä on myös ecuadorilaista ilmasto ja ruokaa.

Sophie: Useat asiat ovat aika samanlaisia täällä kuin Hollannissa. Kouluani ja sen rentoa meininkiä, sekä omaa luokkaani kuitenkin ikävöin. Ranskikset majoneccilla! NAMI!

Sauna ja salmiakki...

Maria: Saunon kerran viikossa ja se on minusta ihanan rentouttavaa. ;)

Salmiakki... YÄÄÄÖH! :(

Sophie: Sauna on mahtava keksintö, varsinkin kun on niin kylmä. Käyn löylyssä 2 x viikossa. Usein aftersauna on kuitenkin vielä kivempi... jos vieressä sattuu olemaan järvi jonne pulahtaa!

Salmiakkia meillä on Hollannissakin ja olen sen suuri syöjä.

Kannattaa itekin tutustua näihin vaihtarityttöihin paremmin ja kysellä, jos mieleesi tuli enemmän kysyttävää.

muuttui USAssa NOKIA-keskeiseksi. Myös suomalainen rehellinen mentaliteetti, samanarvoisuus ja demokratia pääsevät kunniaan. Paula ihastelee nykyään itsenäisyyttään, asioiden toimivuutta ja puhdasta luontoa.

Vieraiden kansojen keskeillä ressurit joutuivat myös pancutumään omaan suomalaiseen luonteeseensa. Vesa kuvailee suomalaista ihmistä rauhalliseksi, vaatimattomaksi ja vastuunsa kantavaksi luonnonystäväksi. Sitten hän kuitenkin lisää, että me olemme ehdottomasti tanssitaidottomia, emmekä uskalla laittaa itseämme likoon ilman rohkaisuryppyä. Erkkipetteri ja Kristiina mainitsevat suomalaisten olevan rehellisiä, aitoja, tehokkaita, mutta aika vakavaimmeisiä ja sulkeutuneita.

Vuoden aikana monille tuli ikävä sellaisia asioita, jotka olivat aina olleet osa tavallista arkielämää. Yleisiä kohteita olivat ruisleipä, sauna, lumi ja oma päätösvalta. Maasta riippuen kaivattiin myös kunnan suihkua ja lämmintä vettä. Paulalle tuli Sardinian

vuotensa aikana erityisesti ikävä lämmitystä (!) ja ihmisten hienovaraisuutta. Erkkipetteri taas kaipasi Pantteri-karkkeja, Hulluja Päiviä, vappua ja Koffia. Kristiinalla puuttuivat purkanalaatikko ja purkka. Lisäksi hän olisi halunnut pidempiaikaisia ystävyysuhteita ja enemmän läheisyyttä.

Moni licence jossain vaiheessa vuottaan miettinyt haikcasti myös kotikouluun Ressua tuskaillessaan vieraan maan koulujärjestelmän kourissa. Vesa kertoo koulun muistuttaneen lähes vankilaa; portit suljettiin klo 7 aamulla eikä sen jälkeen päässyt enää sisään. Nykyään Ressun vapaus tuntuu ihanalta. Kristiinakin yhtyy mielipiteeseen. USAn koulua Erkkipetteri ei kehtaa julkisesti kuvailla, mutta toteaa Ressun nyt tuntuvan kaikkine vikoineen pätevältä.

Mutta osataan sitä kaivata ulkomaillekin! Paulan mielestä Suomessa yksilöllinen elämäntapa on liiankin arvostettua. Hän kaippaa Italian yhteisöelämää; toisten ihmisten huomioonottamista ja

empaattisuutta. Erkkipetteri muistelee lämmöllä Starbucks-kahvia, Saturday Night Live-TV-ohjelmaa ja erästä tiettyä S:llä alkavaa henkilöä. Kristiinalla on ikävä ranskalaisten aurinkoisuutta, hyviä tapoja, kirsikkapuita ja lämpöä.

Vaihtarivuodesta on moneksi. Se avaa silmäsi ymmärtämään erilaisia kulttuureja ja samalla arvostamaan rutkasti enemmän koto-Suomea. Isänmaanrakkaus on hyvä asia. Terve uteliaisuus saa meidät kuitenkin kurkistamaan aidan toiselle puolelle, josko ruoho olisi siellä vihreämpää. Näin huomaamme, että eroja kyllä löytyy kaikkialla, mutta asioita ei voi laittaa paremmuusjärjestykseen. Suomeamme ei siis ole mikään pohjolan täydellinen paratiisi, muttei myöskään tyhjänpäiväinen tuppukylä. Se on yksinkertaisesti hyvä paikka elää, jos me itse niin haluamme.

Kauan eläköön Suomi, Sauna ja Salmiakki!

Johanna ja Sonja

Scuraavassa viime vuonna Ressusta maailmalle karanneiden ajatuksia Suomesta ja re(i)ssusta.

Erkkipetteri (salanimi), USA
Kristiina, Ranska
Paula, Sardinia, Italia
Vesa (salanimi), Venezuela

Toim. huom. Jopa 17%
Ressun tokaluokkalaisista
lähtee vuosittain
vaihtariksi!!!

Kaikki haastateltavamme olivat suhteellisen yksimielisiä siitä, että heidän suhtautumisensa Suomeen muuttui ulkomailla vietetyn vuoden aikana. Aikaisemmin ei erityistä asennetta

useimmilla ollut tai se saattoi olla jopa vähättelevä. Kaukana Suomesta alettiin nähdä selkeämmin kotimaan hyvät sekä huonot puolet ja antaa niille arvoa. Kristiina toteaa, että

Suomesta puuttuvat täysin suuret ongelmat. Erityisesti hän nyt arvostaa modernia koulutusta, asioiden nopeaa kehittymistä, suomalaisuutta ja kulttuurijuuriamme. Erkkipetterin arvomaailma

KOTKA APTEEKKI - LÖNNROTINK. 9 - HELSINKI - PUH. (09) 648 249, FAX (09) 604 694

Aukioloajat: ma - pe 8-19
la 9-16

Nopea asiantunteva palvelu.
Tule tutustumaan perinteiseen
jugend-apteekkiin.

Upplev ett apotek i en traditionell
jugend miljö med god betjäning.

APOTEKET ÖRNÉN - LÖNNROTSG. 9 - HELSINGFORS - TEL. (09) 648 249, FAX (09) 604 694

NAHKIAISET '97

Nahkiaisets ovat jo muinaishistoriaa, mutta palatkaamme niihin vielä kerran (jotta ekaluokkalaists näkisivät nahkiais-painajaistensa uusinta-lähtykset)...

Jo toisena koulupäivänä seinälle ilmestyivät pukeutumisohteet seuraavalle päivälle (tietääkseni muissa Suomen lukioissa ei ole käytössä yhtenäistä kouluasua). Kiltisti ekat väkiersivät kaulalappua koko illan, jotta se varmasti olisi mittojen mukainen. Aamulla kulki rautatie- ja linja-auto-asemalta Kalevankadulle lähes katkeamaton kumisaappain, muovikaskein ja punaisin pipoin varustautunut ihmisvirta. Koululle päästyään kummajaiset kaivoivat muovikasseistaan laput kaulaansa ja taapersivat luokkiinsa.

Päivän aikana tokat varasivat ekaluokkalaisia omiin ryhmiinsä. Ja iltapäivällä ilmestyi perjantain kouluasun ja muun oheisvarustuksen ohjeet (lue: määräykset). Ja ei muuta kuin kotiin kokoamaan kouluvarustusta.

Perjantaiamuna Ressun lukiota lähestyi torstaiamua huomattavasti värikkäämpi joukko. Ulkopuolisesta näky saattoi vaikuttaa omituiselta, sillä suuri osa oppilas-ilmestyksistä lähestyi koulua hymyillen, osa jopa nauroi. En ole kuullut monta muuta tapausta, jossa koulu koettaisiin näin positiivisena ja mukavana laitoksena (koulunsa juuri aloittaneita

7-8-vuotiaita ei huomioida).

Välituntien aikana pääsi kunnan "simputus" alkamaan. Portaikossa koulumme huippuballerinat antoivat näytöksen muille oppilaille ennen esiintymistään Oopperatalolla. Kolmen sepän patsaan ympäristössä sen sijaan näytettiin turisteille aito ja oikea kuva Suomesta. Videokamerat surrasivat ja salamavalot välkkyivät. Ja suomalaisista on ulkomailla juro ja sisäänpäinvetäytyneet kuva. Se ei päde ainakaan ressuihin!

Taas ennen kotiinlähtöä katsottiin seinältä uuden kouluasustuksen ja varustuksen sisältö. Nyt oli onneksi viikonloppu aikaa saada kaikki tarvittava kokoon.

Maanantaiamuna kouluuntulo vaikutti olevan ihmisistä aina vain hausempaa. (Olihan nyt jouduttu olemaan kokonaiset kaksi päivää ilman koulua.) Käytävällä törmäsi toinen toistaan ihmeellisempiin asukokonaisuuksiin. Sekävin tuntein odotettiin, että kello olisi kolme ja nahkiaishässäkä pääsisi toden teolla käyntiin.

Kolmelta koulun piha kuhisi kuin muurahaispesä. Nahat piti saada juhla-kuntoon, meikkiä ja vessapaperia kului. Kaapin pohjalla vuosia viruneet vaatteet saivat taas käyttöä. Lopulta nahat olivat juhla-kunnon ja Helsingin ydinkeskustan valloitus pääsi alkamaan...

Jo Kalevankadulla julkisuustavoitteet ylitettiin,

pääsihän osa esiintymään koko Suomelle MTV3:n kautta. (Koulumme ja Jyrkin toimituksen pienestä välimatkasta on todistetusti muutakin hyötyä kuin jatkuvasti paikalla pörräävät julkkikset.)

Liikennevalojen palvotto punainen mies säikähti nahkaryhmää ja teki katoamistempun. Muutamat ohikulkijat seurasivat esimerkkiä ja kiersivät ressut kaukaa. Mutta suurimmalla osalla ulkopuolisista näytti olevan lähes yhtä hauskaa kuin itse asianomaisilla. Ulkomaiset turistit näyttivät nauttivat kaikkein eniten tokien nahoille keksimistä tempauksista. Näin päästiin kertahetillä tunnetuksi myös ainakin Japanissa ja Saksassa. Ehkä joku päivä joku tunnettu elokuva-ohjaaja löytää noilta kotivideoilta uuden Hollywood-tähden...

Espan puistossa ulkopuoliset ihmettelivät ääneen sinne tänne poukkoilevia nuorisoryhmiä. Monen mies-puolisen henkilön matkaan tuli viive, kun Linda Lampenius esiintyi Espan puistossa. Eihän lehdissä oltu kerrottu mitään tuon viulistinamun keikasta Espalla...

Kun aika alkoi lähestyä loppuaan (yhtä aikaa nahkojen hermojen kanssa), palattiin koulun pihalle. Tiukan huutoäänestyksen jälkeen saatiin vihdoinkin valittua Vuoden Nahka '97 (haastattelu ohessa). Nahkalaulun ja valan jälkeen olivat kaikki vapaita

poistumaan.

Illalla uudet ressut juhlivat Central 2000:ssa (oli joukkoon eksynyt muutama vanhempikin oppilas ja muu ulkopuolinen). Ihmisillä näytti olevan hauskaa, kuten tähänkin asti. Uusia tuttavuuksia saatiin aikaan ja muutenkin yhteiset bailut

kruunasivat ekojen ensimmäisen kouluviikon. Tiistaiamuna tosin kouluun ei tultu enää hymyillen vaan puoliunessa. Kun väsymys laantui, tajusi, että nahkiaisets olivat loppujen lopuksi pelkkää positiivista. Saipahan paljon uusia tuttuja, joiden iloinen

moikkaus käytävällä piristää päivää...

Satu Weckman

Vuoden nahan haastattelu

Ressun nahkiaisperinteeseen on kuulunut vuoden nahan valinta kaikkien nahkojen joukosta. Luonnollisesti valinta suoritettiin myös tänä syksynä. Nahkaryhmien puettua omat nahkansa ja kierrätettyään heitä ympäri kaupunkia he valitsivat omasta ryhmästään ehdokkaan vuoden nahkaksi. Ehdokkaita kierrätettiin lukion pihalle tuodulla lavalla missikisan tyyliin. Valinta suoritettiin huutoäänestyksellä ja vuoden nahkahan on TF:n Joni Rousku.

*Pärskelitä haastatteli voittajaa.
Kuka olet?
Joni Rousku*

*Mistä tulet?
Ressun yläasteelta*

*Mitä teet? Siis koulun lisäksi.
Käyn töissä, pelaan fudista ja olen kavereitten kanssa.*

*Mikä oli nahkaryhmäsi?
Oulu*

*Mitä pääsit nahkiaisissa tekemään?
Kumartelemaan, leikkimään mielenkiintoisia leikkejä, uimaan Mantassa, myymään itseäni, antamaan seksivalistusta ja ryöstämään jätskikioskia.*

*Mikä ratkaisi voittonsi Linda "Suvi" Lampeniuksesta?
Luontainen naisellisuus.*

*Miltä voiton jälkeen tuntui?
Upealta ja märeältä.*

*Kuuluvatko nahkiaisets mielestäsi lukion riitteihin vai onko se tarpeetonta nöyryytystä?
Tottakai se on selkeä osa lukiota ja perinne jota pitää vaalia.*

*Aiotko hankkia oman nahkaryhmän ensi syksynä?
Totta helvetissä!*

PÄRSKEITÄ ONNITTELEE JONIA, AITOA RESSUNNAHKAA VOITOSTA!!!

Haastatteli: Lotta Lehtonen

EKALUOKKALAINEN

MUISTELEE

Eräs tyttönön onnistui pärstakertoimellaan hankkimaan itselleen peruskoulun päästötodistukseen keskiarvon, jolla hän pyrki sekä pääsi Ressun lukioon. Odotukset ahdistavasta hikkelästä (tuttavan luonnehdinta) osoittautuivat enemmän tai vähemmän todeksi. Seuraavassa hän raportoi viidestä ensijakson päivästä. Ja kaikkihan tietävät, että aika kulta muistot...

1. Päivä

Löydettyäni tieni juhlasaliin oli aika järkyttyä: Täällähän on henkistä selkärankaa korostavia moraalilausekkeita seinillä!!! Ja rehtoriden muutokuvia!!! Apua!!! Kun sitten rehtorin tervetuloivotuksen jälkeen joku ilm. tokaluokkalainen, anteeksi, toisen vuosiasteen opiskelija hukutti 200 tulokasta pianokonsertton ylitsevuotaviin sävelkuvioihin, alkoi paniikki lähestyä.

Ryhmäinjoon jälkeen sain ilokseni huomata, etten ollut läheskään niin pihalla asioiden kulusta kuin olin luullut olevani: ryhmänohjaajamme oli vielä enemmän pihalla. Pikainen koulun tilojen esittelykiertä meni malliin "Onkohan se nyt täällä (vilkaissu paperista)...joo, kyllä sen pitäis.. näkeeks joku täällä ovea jossa lukee kirjasto?!? Ai no se on sit siellä...". Naisparka oli ekaa päivää rakennuksessa ja sen kyllä huomasi. Luokkaan selvittyämme (kuinka RO sinne löysi on edelleen hämäärän peitossa) alkoi sitten hillitön asioiden selväsi teko. Oppilaiden pelokkaiisiin kysymyksiin vastaukset katsottiin joko joukolla oppaasta tai sitten niitä ei ollut saatavilla. Lukujärjestys sentään saatiin kunnialla tehtyä.

Jotenkin tärkevät pikkuekat selvisivät hengissä ruokailuun asti. Sen jälkeen selviäminen oli sitten toinen juttu, ruoka kun oli enemmistön mielestä pahaa. Ruokailussa meidänluokkalaiset, sori, pitäisi jo varmaan oppia sanomaan ryhmäläiset, siis aterioivat ja palasivat sitten luokan eteen seisoskelemaan, sillä, kuten opas sanoo, kunnan ressu ei loju (= istu/makaa) käytävillä. Olimme kunnan ressuja noin viisi minuuttia kunnes mukavuudenhalu voitti.

Viimeisellä kolmevarttisella ryhmänohjaaja pisti pystyyn tutustumiskierroksen. Kaikki

saivat kertoa nimensä, yläasteensa ja miksi tuli Ressuun ja vaikkapa harrastuksensa. Noin 50% meidän luokkalaisista soitti viulua ja/tai pianoa. Tunsin itseni ulkopuoliseksi, sillä itse en osaa soittaa kuin suutani. Masentavaa oli myös se, että sukupuolijakauma kallistui kolmen neljäsosan voimalla meidän tyttöjen puolelle.

2. Päivä

Koska lukujärjestys astui välittömästi voimaan, saavuin keskiviikkoamuna kouluun noin viiden kilon painoinen kirjakassi olallani. Totesin, että tätä menoä rasisusvammoja alkaisi ilmaantua puolessatoista viikossa. (Olin muuten oikeassa). Totesin myös, että se fakta, että osasin siinä vaiheessa jo kahden

meidänryhmäläisen nimen, oli erittäin lupaavaa.

Ihka ensimmäisellä matematiikan tunnilla tapahtui jotain, mikä tulisi olemaan valitettavan harvinaista. Opettaja nimittäin ei muistaakseni maininnut ylioppilaskirjoituksia kertaakaan. Seuraavalla tunnilla kyllä, ja sitä seuraavalla...mutta mikäpä sen mukavampaa kuin jatkuva muistutus kolmen vuoden päässä hämmöttävistä loppukokeista. Mukavaa taasen oli se, että ihmiset alkoivat vähitellen uskaltaa puhua toisilleen. Jotkut äimistelivät kuorossa yhden hemmon koulumatkaa Mäntsälästä Helsinkiin loppujen äimistellessä että missä se Mäntsälä oikein on. Loppupäivän vietimme kirkuen kauhuissamme seinillä olevien pukeutumissääntöjen edessä.

3. Päivä

Scuraaavana päivänä oli ykkösten yhteishenki vailla vertaa, kaikilla kun oli pipot, kumisaappaat, kirjat muovikassissa ja se naurettava lappu kaulassa. Pelotti, että joku toka tulee ja pistää jonkin numeron lappuun. Uudet toverit sentään lohduttivat vähäsen. Oppitunneilla luokissa tuoksui vienosti sukkahiki, kun jalkoja kaivettiin kumisaappaista tuulettamaan. Itse luulin jo selvinneeni päivästä ilman mitään numeroa lapussani, kun sitten juuri lähtiessäni eräs uusi kaverini ilmoitti minut kakkosten kiusattavaksi. Siis entinen uusi kaverini...

Sen sijaan tieto uuden laskimen hankkimisesta ei minua (eikä lompakkoani) ilahduttanut. Mutta kyllä vaan, nyt kannattaisi ostaa upouusi graafinen laskin kuuden huntin alennushintaan, vakuuttivat kaikki, ilman sitä et selviä! Hyvä on, ostetaan laskin ja ollaan ilman ruokaa loppukuun.

4. Päivä

Tallustelin aamulla kouluun keskustan halki punaisena kuin retiisi, mutta iloisena silti: En ollut ainut typerästi pukeutunut matkalla Ressuun. Tuntien alussa naureskeltiin toisten asuille urhasti hymyillen. Enää ei pelottanut muu kuin maanantain asusteet ja matematiikan opettaja. (Nahkiasista voinette lukea Nahkiasjutustamme.) Välitunneilla alkoi jo olla ihan mukavaa,

aika suorastaan loikki ihmisten kanssa rupatellessa. Oppitunneilla sen sijaan enkunlukijoista koostuvassa ryhmässämme vallitsi syvä hiljaisuus. Johtunee ylettömän motivoivasta ilmapöiristä eli ryhmän keskiarvotasosta.

Koeviikon 3. päivä

Kocajat ovat tähän mennessä olleet ylimitoitettuja: tänään tarkistelin matematiikan koetta 45 minuuttia, kun poistua ei saanut. Muuten ei ole paljoa valittamista tässä ekan elämässä, paitsi se, että kavereita ei chdi koskaan tavata koska on tehtävä koko ajan läksyjä tms, unohtamatta tietenkään paineita, jotka suku ja koulu asettavat: pitäisi lukea pitkä matematiikka, tulla ylioppilaaksi, olla paras... (mutta ei sillä että valittaisiin).

Loppujen lopuksi alun totuttelun ja järkytyksien jälkeen uskallan sanoa, että eiköhän tästä selviää... ehkä. Ei tämä nyt ihan niin pahaa ole ollut kuin alun perusteella olisin luullut. Loppujen lopuksi lukiossa on kuin onkin ihan mukavaa. Jos nyt ei oteta lukuun sitä tosiasiaa, että sen viisi ja puoli-kiloisen kassin roudaaminen pitkin päivää on aika rasittavaa hommaa. (Työllistämpä jotakuta onnellista kiropraktikkaa lähivuosina tunnin jos toisenkin.)

Sanna Pitkänen

Kahvikauppa ja Café Martta

Kalevankatu 13 p. 601 617
avoinna ma-pe 7.30-18.00, la
11.00-15.00

Tervetuloa tutustumaan
uudistettuun kahvikauppaan.
Erikoiskahvien ja karamellien
lisäksi lounaspalvelu
esim. salaattit ja keitot 25,-
herkulliset patongit 22,- ym.

Mitä jos hankkisit
opiskelutarvikkeesi
meiltä
Suomalaisesta Kirjakaupasta!
Vaivatta, nopeasti ja
vain tarvitsemasi määrän
kerrallaan.

Kirjat, laskimet, romput, kynät...
Maksut voit tasata
kätevästi tilikortilla.
Tule ja kysy lisää!

**SUOMALAINEN
KIRJAKAUPPA**

Aleksanterinkatu 23
00100 Helsinki p. 651855

Tällä palstalla käsitellään ärsyttävän näsäviisaasti
kaikenlaisia asioita, joilla ei ole mitään merkitystä.

Miksi Kana oli ennen Munaa?

Kuinka on mahdollista, että jotkut ihmiset vieläkin pyörittelevät mielessään vanhaa kysymystä, kumpi oli ensin, kana vai muna? Jopa monet sellaiset, jotka tunnustautuvat Darwinin kehitysteorian kannattajiksi, ovat yhä epätietoisia mokomasta itsestäänselvyydestä.

Määritelläänpä ensin käsitteet. Muna, josta puhumme, on siis kananmuna, eikä esimerkiksi dinosauruksen muna, sillä silloinhan vastaus olisi vieläkin selvempi, ja sellaiseen viisasteluun ei sorruta edes tällä palstalla. Kananmuna on muna, joka on kanan, toisin sanoen se on päässyt ilmoille kanan takapuolesta.

Evoluutioteorian mukaan kana on kehittynyt pitkän ajan kuluessa, luonnonvalinnan seurauksena jostain toisesta eläinlajista. Yksilö, jolla oli riittävästi kanalle kuuluvia ominaisuuksia, jotta sitä voidaan nimittää kanaksi, kuoriutui siten jonkun toisen lintulajin munasta. Muna, josta ensimmäinen kana kuoriutui, ei näin ollen ollut kananmuna, vaan ensimmäisen kananmunan pyöräytti vasta ensimmäinen kana.

SPECIAL OFFER FOR YOU -RESSU

elämää on kehä III ulkopuolellakin

ainakin Alppiruusun road house cafessa
6-tielle Elimäellä, 115 km Helsingistä ja 25 km ennen Kouvola.

Pizzat, pastat ja burgerit ressu ja sen perhe saavat 20 %
alennuksella.

revi sivu mukaan matkalle tai ota koko lehti ja näytä kassalla.

see you at road house cafe

tel 05-3776868

MISSIO: SUOJELKAA PEPSIAUTOMAATTIAMME!

Oppilastoverimme ja me saimme eräänä päivänä lukea oppilaskunnan meille tarjoaman limonadi-automaatin kyljessä olleesta lappusesta, että ko. automaatin tilalle odotetaan uutta cokis-automaattia. Tyrmistys valtasi mielemme. Ellei kyseessä ole epäinhimillinen virhe, (eli lapun takana ollut henkilö tarkoittikin uutta PEPSI-automaattia, missä tapauksessa meillä ei ole mitään valittamista) emme vannoutuneina Pepsin ystävinä voi uskoa, että meitä hyvin palvellut automaatti tulisi joulupukilla, amerikkalaisella elämäntyyliillä ja rasittavalla mainoslauseasävelmällä (tiedättehan: "Always Coca-Cola..." Aaarh!) itseään markkinoivan juomajätin automaatin syrjäyttämäksi. Sitä paitsi, Pepsi ei tietääksemme ole yhteistyössä sademetsiä tuhoavan ylikansallisen hampurilaisketjun kanssa.

Olemme toki kuulleet mahdollisen C-C-automaaatin kannattajilta, että cokis on hyvää ja Pepsi pahaa, samoin kuin että Pepsi-automaaattimme on "aina" joko tyhjä tai rikki. Hyvä on, kiistellään sitten makuasioista! Ensinnäkin, Pepsi Max ON parempaa kuin Coca-Colan vastaava tuote, kuten myös perus-Pepsi sinisessä tölkissään voittaa ärsyttävästi vaahtoavan punatölkkicolan 6-0. Tätä mieltä oli minigallupissamme kaksi kolmesta oppilaasta. Tämän seikan valossa ihmettelemmekin nyt, onko automaatin satunnainen kenkkuilu (kaksi juomaa tai ei yhtään yhden hinnalla) tai tyhjyys (joka yllättäen kertoo vain automaatin suosiosta) hyvä syy juomayhtiön vaihtoon? Ei ole! Vaikka Resson peruskoululla on cokisautomaatti, ei meidän silti tarvitse alentua moista litkua juomaan. Vaihdettaisiin tilalle paremmin toimiva (oppilaskunnan hallituksen kielellä taloudellisesti kannattava) kappale, jos edellämmainitut ns. viat niin kauheasti rassaavat! Ei se sen vaikeampaa olisi!

Rakkaat Pepsin ystävät oppilaskunnassamme. Jos pahin toteutuu, kuten pahasti pelkäämme, eli automaattiksi tulee punainen kapitalistikolaa sylkevä paholainen,

asetettakoon se tai vähintään sen colatuotteet välittömästi boikottiin. Pepsiä saa Sestostakin, samoin kuin Coca-Colaa (tölkkin hintaan muuten koko pullon). Pääasia kuitenkin on, ettei automaatin colajuomiin kajota, jotta Pepsi-automaatin poistumiseen vaikuttavat tahot saavat tuta, että sen menetyksessä SATTUU.

Allekirjoittaneet: Ismo Puustinen, Sanna Pitkänen, Susanna Paalijärvi ja Satu Weckman

HUOMI Pyydämme saada huomauttaa, että tämä juttu on täysin puolueellisessa mielessä kirjoitettu, joten on turha pommittaa allekirjoittaneita tahi toimitusta vihaisilla kommentteilla. Tätä kirjoittaessa tiedossamme ei ollut (osittain kiireen takia), mikä tuon lappusen viesti tarkalleen oli. Tämän jutun viesti kuitenkin on, että pidämme Pepsi-automaaattistamme, emmekä halua siitä luopua.

Vessanseinälyriikka - uhanalainen taiteenlaji

Yleisten käymälöiden seiniltä voit lukea kaiken sen, mitä et Hesarin mielipideosastosta löydä. Nämä sensuroimattomat yleisönosastot sisältävät kaikkea mahdollista yksinkertaisista kuvista monimutkaisiin runoelmiin. Olen nähnyt vessan seinällä käytyjä rajuja väittelyjä eivätkä yleiset gallupitkaan ole mahdottomia.

Parasta vessanseinälyriikassa on, ettei sillä ole mitään rajoja - sensuurista puhumattakaan. Vessan seinällä voit sanoa mitä tahansa; se on sananvapautta parhaimmillaan.

Vessan seinät ovat demokratiaa parhaimmillaan. Ne antavat jokaiselle mahdollisuuden tulla julkisuuteen ja toteuttaa itsessään asuvaa taiteilijaa. Seinä on kärsivällinen - voit raapustaa sille syvimmät ja vilpittömimmät tuntosi. Et tarvitse kalliita välineitä tai uusia taitoja; vessanseinälyriikka on köyhän miehen internet.

Jokainen voi toteuttaa itseään kunhan vain on jotakin sanottavaa. Pelkkä nimen laittaminen seinään on töhrimistä.

Ohessa muutamia hiukan "siistimpiä" kirjoituksia vessojen seiniltä.

Tutkimuksen mukaan 8% keskenmenoista aiheutuu ulostuksen yhteydessä tapahtuvassa liian kovassa ponnistuksessa.

Hyvä kun sanoit täytyy ponnistaa iisimmin

*
Ulostani -siis olen!

*
Bemaria ei jätetä.
Lindblom
Demaria ei jätetä. Koivisto
Cadillacia ei jätetä.
Lipponen
Westendiä ei jätetä. Lasse
Lehtinen

*
Doseitti lapin yliopistosta
puree nyt poron
munia ja on olevinaan suuri
tiedemies

Porot munivat?

Wer reitet so spät
durch Nacht und Wind?

Jos elät elämäsi hyvin
voit kuoltuasi päästä
Neuvostoliittoon.

*
-Teatteri on kuollut!
-Ei se oikeasti ole kuollut,
se vain näyttelee niin hyvin.

*
Sex is out
Ascetism is in

*
Jeesus tulee pian
-muista vetää vessa

*
Elämässä pitää olla
munaa!!!

*
Clark Kent on teräsmies!

*
Olen moraalisesti ja
eettisesti ylevämpi kuin te!

-D

Et ole, sillä toisin kuin minä
- kirjoitat siniin.

*
koonnut Antti Hyrkäs

WARHOL

Kävelin kohti Helsingin Taidehallia. Vaikka olikin syyskuu, olo tuntui kuin olisi odottanut joulupukkia. Mitä kivaa nyt saan? Helpotuin huomattessani, että pääsin Andy Warholin näyttelyyn lastenlipun hinnalla, kahdella kymppillä - näyttelyn nähtyäni en olisi enempää halunnut maksakaan.

Andy Warhol, oikealta nimeltään Andrew Warhola syntyi Pittsburgissa vuonna 1928. Yhdysvaltalainen Andrew ei pienenä vielä osannut kuvitella, että hänestä tulisi yksi aikamme merkittävimmistä taiteilijoista. Hän ei myöskään tiennyt, että hänen taulujaan myydään yli neljällä miljoonalla dollarilla hänen kuolemansa jälkeen tai että ihmiset pääsevät ihastelemaan hänen taidettaan Helsingin Taidehalliin vuonna 1997, kun hänen kuolemastaan on kulunut kymmenen vuotta.

Andy Warholin vanhemmat, Andrei Warhola ja Julia Zavacky, olivat kotoisin Slovakiasta, silloisesta Itävalta-Unkarista. Amerikkaan muutettuaan perheeseen syntyi kolme poikaa, joista Andrew oli nuorimmainen. Jo pienessä tämä ujo ja herkkä poika piti piirtämisestä ja oli siinä erityisen lahjakas.

Vuonna 1949 nimi Andrew Warhola muuttui Andy Warholiksi, ja 50-luvulla hiusten väri vaihtui harmaaksi. 60-luvulla hän löi itsensä läpi taiteilijana New Yorkissa. Tiedä vaikka nimen muutos ja ulkonäkö auttoivat läpimurrossa, mutta sitä ennen Andy oli ehtinyt työskennellä mm. muotilehtien kuvittajana. Elokuvia Warhol teki vuodesta 1963 alkaen kymmenisen

vuotta. Hänen elokuvansa olivat taidetta, eivät massaviihdettä. Niistä vain ystäväpiiri tai hyvin valikoitu yleisö saattoi olla kiinnostunut.

Kun näyttelykuvat eivät olleet tarpeeksi tuottoisia, Andy Warhol alkoi 70-luvulla ansaita leipänsä muotokuvilla. Hän teki vuosittain 50-100 muotokuvaa tilaustyönä. Omasta muotokuvastaan tilaaja sai pulittaa 25 000 dollaria. Muotokuvien pohjana Warhol käytti polaroidkameralla otettuja valokuvia, jotka hän muutti kädenjäljellään taideteoksiksi ja painoi silkkipainannalla kankaalle.

Leonardo da Vincin Pyhä chtoollinen jäi Andy Warholin viimeiseksi työksi ennen odottamatonta kuolemaa. Arvostettu taiteilija menehtyi 58-vuotiaana leikkauksen jälkeisiin komplikaatioihin 22.2.1987.

Andy Warholin näyttely avattiin Taidehallissa Helsingin juhlatuokilla klokuussa ja siitä lähtien edesmennyt heppu on komeillut jokaisessa vähänkin trenditietoisessa lehdessä eli lähes jokaisessa aikakauslehdessä. Televisiosta mainoksia Warholin "suurnäyttelystä" tulee yhä vielä enemmän kuin tarpeeksi.

Itse en ollut ikinä aikaisemmin kuullutkaan Andy Warholista, aikamme taideidolista. Joko olen elänyt selkää taiteelle käännettynä tai sitten herra Warhol ei olekaan niin suuri nimi kuin annetaan ymmärtää. Tiedä häntä. Uteliaisuus pakotti minut menemään näyttelyyn. Ja kieltämättä ajattelin myös, että olisi hienoa kertoa ihmisille, että

olen nähnyt Andy Warholin näyttelyn.

Kävelin Taidehallin portaita ja katsoin ylös. Ensivaikutelma mykisti. Kylmät väreet alkoivat kulkea pitkin selkääni. Ensimmäinen kuva, jonka näyttelystä näin, oli suuri mustavalkoinen valokuva itse Andy-herrasta. Hiukset harottivat, posket lommolla, hänen kasvonsa olivat pikemmin rumat kuin kauniit. Tuolla ulkonäöllä pääsisi julkisuuteen milloin vain, mutta tuollaista pärstää hiuksineen en itselleni huolisii.

Alkujärkytyksestä selvittyäni pääsin katselamaan kenkiä ja muita tussipiirustuksia. Minuun ne eivät tehneet vaikutusta, mutta varmasti monen lempitaulut löytyvät juuri näistä taideteoksista.

Tunnetuimpien teosten aiheet ovat kuin suoraan supermarketien hyllyiltä. Ne kertovat amerikkalaisista kulutustottumuksista, kuten Coca Cola - tai Campbell's - ruokatölkit.

Loppuaan kohti näyttely alkoi puuduttaa. Marilyn Monroen naama tympi oikein toden tolla, kun sitä oli toistettu monta kymmentä kertaa räikeissä värcissä. Samojen kasvojen tuijottaminen alkoi pikkuhiljaa kyllästyttää. Kaikki taulut näyttivät olevan myös samalla tekniikalla toteutettuja.

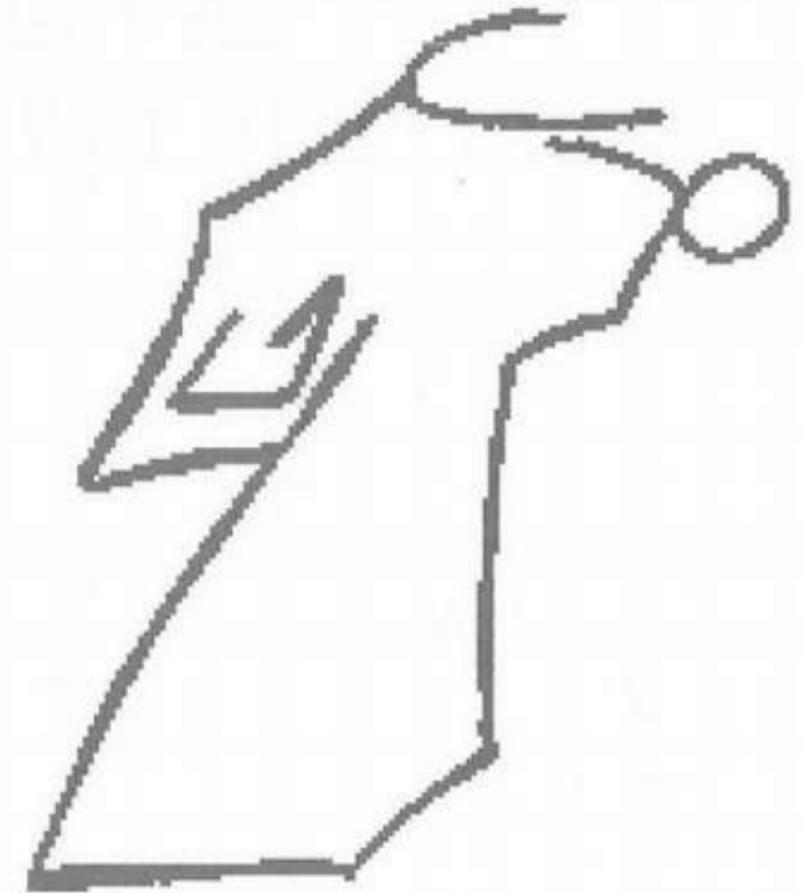
Luultavasti monen mieleen tulee sama kysymys, kun katselee näyttelyn tauluja. Nämäkö taidetta? Miksi Andysta on tullut niin kuuluisa? Ehkä siksi, että kukaan ei ole

ällynnyt tehdä tällaista taidetta ennen häntä. Yksinkertaista, mutta toisaalta jollakin tavalla kiehtovaa. Kirkkaat värit piristävät mieltä ja käyvät hyvin väriterapiasta, mutta kuvien mainosmaisuus ei ollut minun makuuni.

Näyttely tarjoaa muutaman salillisen taidetta, mutta sen näkeminen ei ollut minusta mikään mullistava taidekokemus. Se ei tuottanut erityistä ihastusta. Esillä oli yli 200 teosta, mutta sittenkin minua yllätti näyttelyn pienuus - julkisuudessa oli mainostettu suurnäyttelyä.

Tuntui, että tässäkö se nyt oli. Tämänkö takia media on puhunut "siitä" Andy Warholista koko syksyn. Tämänkö takia minä olin odottanut näyttelyä kuin joulupukkia. Olin pettynyt. Olin odottanut jotakin suurta, jotakin järisyttävää. Ehkä elämäkseni pilasikin juuri media, joka oli esitellyt etukäteen suurimman osan tauluista lehtien palstoilla.

Anna Heinonen

Mitenköhän Pärskeitten uusi logo olisi Andyn näyttelyyn sopinut?

Tässä erääseen tauluun kirjoitettu runo vuodelta 1959.

There is magic in a l things,
There is magic in the stars,
We are all stars in our own sphere.
There is magic in cocktails;
There is magic in people,
That's why this magic book
And cocktails are like people
Half magic and half real
Both would be dull if unbalanced!
There is magic in a l things.

HIFK

-nuorekas 100-vuotias

Kaikki jääkiekkoa seuraavat henkilöt tietävät, että HIFK pelaa parhaillaan 100-vuotisjuhlakauttaan. Sen kunniaksi tässä artikkelissa paikataan tietämättömiä yleissivistystä HIFK:sta sekä kuullaan liigajoukkueen valmentajien (Erkka Westerlund ja Raimo Summanen) kommentteja.

1897-1997

HIFK (Idrottsföreningen Kamraterna rf. Helsingfors) perustettiin 15.10.1897 ruotsinkielisen reaalilyseon koulupoikien toimesta. Lajeina tuolloin olivat mm. hiihto, luistelu ja retkeily. Nykyisin HIFK tunnetaan pääosin jääkiekosta (johon tämänkin artikkeli keskittyy), mutta seurassa harrastetaan myös jää-, kaukalo-, jalka- ja käsipalloa, keilailua, yleisurheilua, suunnistusta sekä salibandyä.

HIFK pelasi ensimmäisen jääkiekko-ottelunsa 17.1.1929 (HIFK-HPS 1-4). Vuoden 1929 jälkeen seura piti jääkiekossa 18 vuoden tauon, jolta se palasi 22.1.1947 (HIFK-Yolduzin 15-5). Niinpä emoseura HIFK:n juhliessa 100-vuotis-syntäreitään, pelaa jääkiekko-HIFK 50-vuotiskautaan.

Jääkiekkoilijat saavuttivat ensimmäisen mitalinsa kaudella 54-55 (pronssi). Nyt käynnissä

olevaan kauteen mennessä HIFK on saavuttanut 5 Suomen mestaruutta, 3 hopeista ja 8 pronssista mitalia. HIFK:ssa on sen pitkän historian aikana ehtinyt kiekkoilla tukuttain huippuja, joista mainittakoon Matti Hagman, Heikki Riihiranta, Matti Murto, Stig Wetzell ja Simo Saarinen. Kaikkien viiden paidat roikkuvat "jäädetytyinä" jäähallin katossa. Eikä sovi unohtaa suomalaisen jääkiekkoilun elävää legendaa, Pertti Lehtosta, joka on pelannut HIFK:n liigajoukkueessa yhtä-jaksoisesti vuodesta 1976, takanaan yli 800 liigaottelua.

ERKKA JA RAMI

Eräänä kylmänä lokakuun päivänä kiiruhdan kohti Nordenskiöldinkadun jäähallia. Tapaan HIFK:n Valmentajat aivan hetken

20

kuluttua (enkä halua koulullemmekysecnalaista mainetta myöhästymällä näinkin tärkeästä tapaa-misesta). Kuvaajalleni ja minulle neuvotaan tie HIFK:n pukuhuoneelle. Ovesta ei voi erehtyä, sitä nimittäin koristaa iso, punainen kissa (jääkiekko-I F K : n l o g o , sivistymättömille tiedoksi).

Erkka Westerlund esittelee meille pukuhuone- ym. tiloja. Menemme istumaan viihtyisään huoneeseen. Myös Raimo Summanen saapuu paikalle ja haastattelu pääsee käyntiin.

"Jääkiekkourasi pähkinänkuoressa alusta tähän päivään."

EW: Aloitin Raumalla pikkupoikana, 7-vuotiaana. Kävin Rauman oman kiekkokoulun liigan kynnykselle asti. Olin valmentajana JyP:ssä

(Jyväskylä), 6 vuotta Jääkiekkoliitossa ja nyt sitten HIFK:ssa.

RS: Ura alkoi Jyväskylässä 9-vuotiaana seuratasolla. Tie kulki armeijaan Lahteen, sieltä Tampereelle. Sen jälkeen pelasin pari vuotta Pohjois-Amerikassa (NHL). Sitten pelasin Euroopassa ja aika monessa paikassa Suomessa. Olin pari vuotta pelaamatta, kävin valmentajakurssija ja kattelin maailmaa nyt täällä. (Maailmanmestari vm. 1995, toim.huom.)

"YKSIHYVÄJÄTKÄ"

HIFK:ta viime kaudella valmentanut Mike Eaves lähti aivan yllättäen kesällä. Westerlundin ja Summaseen otettiin yhteyttä.

Jo vajaan vuorokauden kuluttua oli sopimus allekirjoitettu. Tosin seura oli keskustellut kaksikon kanssa jo keväällä, mutta Summanen myöntää, ettei asiasta ehtinyt tekemään syvempää analyysiä ennen sopimuksen allekirjoittamista.

Erkka ja Rami tekivät viime vuonna yhteistyötä nuorten maajoukkueen peräsimessä. Siksi he sanoivat tulevansa

molemmat tai ei kumpikaan (kaveria ei jätetä). Töitä riittää monelle (HIFK:n valmennuksessa ovat mukana myös Jari Kaarela ja Simo Saarinen). Nauracn Erkka ja Rami kertovat olevansa yksi hyvä jätkä.

"Miksi juuri HIFK oli se joukkue, jota rupesitte valmentamaan?"

RS: Ei siinä vaiheessa ollut mitakaan vaihtoehtoja... HIFK tarjosi hyvän ympäristön tehdä töitä. Ja näki joukkueen, yleensä kun tehdään sopimus ensin valmentajan ja sitten vasta pelaajien kanssa.

EW: HIFK on hyvämaineinen ja perinteikäs seura.

"Miten pelaajat ottivat teidät vastaan?"

RS: ei niillä ollu mitakaan mahdollisuuksii...

EW+RS: Junttejahan me ollaan pelaajien mielestä, ku ei olla Stadista (heh-heh!)

"Tuoko seuran 100-vuotiskausi ylimääräisiä paineita?"

RS: Mitä ne on?!? (heh-heh!)

"Ketjujen muodostuminen on monelle jääkiekkoa seuraavallekin arvoitus. Peluutetaanko jätkiä keskenään kunnes sopiva kokoonpano löytyy?"

RS: Tuo on yks metodi. Ja joskus peluutetaan niin paljo, ettei löydy yhtään ketjuu. Meil on vissiin jotain siltä väliltä.

EW: Yleensä ensin löytyy parivaljakot, joiden ympärille kootaan ketjut.

"TÄÄ ON KIVAA!"

Kumpikaan ei suostu mainitsemaan nimeltä pelaajia, jotka ottaisivat HIFK:sta maajoukkueeseen. He tyytyvät toteamaan, että joukkueessa on paljon hyviä pelaajia ja monta nuorta pelaajaa nuorten maajoukkueissa.

Ennen kumpikaan ei täydellisesti tajunnut Helsingin paikallispelien merkitystä ("samat 2 pistettä siellä on jaossa kuin muissakin otteluissa"). Nyt he ovat huomanneet eron, paikallispeli on play off-tyylinen. Ja valmentajalle helpompi, koska pelaajien tunnelataus on jo valmiiksi korkealla. HIFK:lle matsi paikallisvastustaja Jokereita vastaan on myös mittari siitä missä mennään (Jokerithan tunnetusti on yksi Euroopan huippujoukkueista).

Kysyttäessä HIFK:n parasta pelaajaa kautta aikojen molemmat päätyvät pitkän mietinnän jälkeen Matti Hagmaniin. Valinta ei ole helppo, mietittäessä tulee mainituksi kymmenkunta muuta pelaajaa.

"Mikä on tärkeintä, mitä nuoren pelaajan tulisi muistaa?"

21

RS: Jääkiekko on vain osa inhimillistä elämää.

EW: Tää on kivaa.

"PERINTEET ON HYVÄ JUTTU"

"Ensimmäinen miellelyhtymä..."

...FRANK MOBERG
(HIFK:n organisaatiossa vuodesta 1968, Mr. HIFK)

RS + EW: Hyvä jääkiekkopomo.

...SEPPO MÄKELÄ
(Suomen arvostetuin jääkiekkotuomari)
RS: Jäähy (heh-heh-hee!)

...JOKERIT

EW: Hyväjengi

...MÄNTYTIE
(HIFK:n toimisto sijaitsee Mäntytiellä)

RS: Mänty (heh-heh!) Ei oo ehtinykäymään

EW: Sopimuksen allekirjottamisen jälkeen on vissii kerran käyny. Tää (jäähalli) on meidän työpaikka.

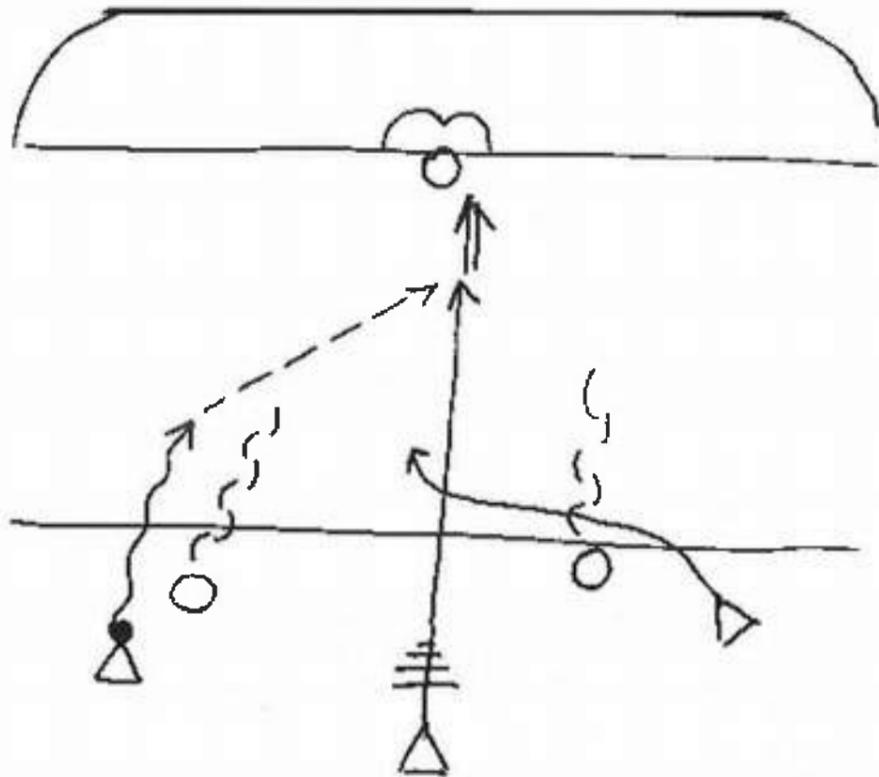
Molemmat ovat vastanneet samoihin kysymyksiin MONTA kertaa aiemminkin. Nyt he ovat saaneet olla rauhassa ja keskittyä valmentamiseen. He myöntävät (nauraen) aina silloin tällöin hermostuvansa toimittajiin.

Westerlund ja

Summanen näyttävät viihtyvän erittäin hyvin yhdessä. Ja pääasialhan on, että on kivaa... Rami lähettää vielä meille kaikille ressuille terveiset: "Perinteet on hyvä juttu, mutta ne voivat olla myös rasite, täytyy uudistua. Ressuhan on vanha koulu, jolla on pitkät perinteet."

Toimituskunta kiittää lämpimästi valmentajia sekä HIFK:n taustavoimia (jotka tekivät haastattelun mahdolliseksi) ja toivottaa onnea 100-vuotiaalle seuralle.

Satu Weckman

HIFK hyökkää 3-2 (à la Erkki Westerlund: "Piiirretään aluks tällanen porilainen kaukalo... meidän piiirrokset on sekavii ja hyökkäykset selkeitä...")

Ja keskellä näemme onnellisen ihmisen...

Mutta mitä tämä tarkoittaa??
Jatka lukemista vielä vähän, niin saat ehkä tietää...

SANOTTUA

Kuten kaikki tiedämme, mitä enemmän puhuu, sitä enemmän tulee sanottua jotakin tyhmää, huvittavaa tai muuta samanlaista, väliin jopa aivan tarkoituksetta. Ja koska arvon opettajat puhuvat paljon, heiltä lipsahtaa paljonkin edellämaituita. Tähän onkin sitten koottu muutamia noista heitoista. Nimet on poistettu/sensuroitu viattomien (=jutun kirjoittaneen) suojelemiseksi.

"Ainoa tapa pysyä hereillä tunneilla on puhua - siksi opettajat puhuvat niin paljon. Jos oppilaat puhuisivat koko ajan, nukahtaisi opettaja."

"Lihaliemi alkaa elää, onhan se monen kertaan nähty. Herranjestas, roskapussikin alkaa elää jos sen tarpeeks kauan antaa olla!"

"Voihan sen tehdä näinkin, mutta näin se on enemmän oikein!"

"Kuunnelkaas kaikki nyt tarkasti sillä mä haluan että te opitte tämän nyt kerralla syvällisesti."

"Rakastakaa pistettä!!!"

"Otin kymmenen KIKE-monistetta. Ketkä ovat kiinnostuneita? Tulkaa hakemaan... Ai? Ei kukaan? No onpas tämä nyt kummaa. Eikö ketään kiinnosta?"

"Kuka täällä on opettaja!?"
"En tiedä... pitää käydä kysymässä joltain."

"Kolme teistä ei saanut kymppiä."

ELÄKÖÖN USKON-
NONOPETUS -luokka 128

"Henk. koht. mä uskon siihen UFO-teoriaan."

"Matematiikassa EI saa pyöristää!" (Kaikissa kirjan laskuissa vastaus on pyöristettynä. -Toim. huom.)

"Tässä kotitehtäviä, Laskekaa tai älkää."

"Siis tällaisia eläviä fossiileja tosiaan on (siili) - muitakin kuin opettajia."

"(Autolla-ajo ja) golf eivät ole naisia varten!"

"Ja kun vuoret roikkuvat!"

"Suomen maaseutu on tuhoon tuomittu, tulevaisuus on golfkenttien."

"Fysiikka on siis paras aine (matikan jälkeen). Se on helppoo! (NAURUA) Tämä ei ole valhetta! Se on helppoo!!!"

OPPILAS: "Pitääks meidän uhrata sosiaalielämä ja istua vaan kaikki illat kotona lukemassa?"

OPETTAJA: "Joo, sillä tavalla se voisi onnistua."

MATEMATIIKAN
OPETTAJA: "Minä en osaa päässälaskua, joten..."

Käsinkirjoitetulla kalvolla on virhe. Opettaja: "Joo toi on kyllä kopiointivirhe."

"Olette kuulleet, että "S--piip--n on aina myöhässä". Ei pidä paikkaansa! Muutaman poikkeustapauksen takia ei pidä mennä tekemään yleistäviä johtopäätöksiä." (Yhden viikon jälkeen kyseessä oleva opettaja on ollut yhteensä 50 minuuttia myöhässä! -Toim. huom.)

"Nyt tehdään poskisolu!"

"Teidän todistukset hävisivät. Jouduin monistamaan teille uudet."

"Jos tämä kaava häiritsee, niin otetaan se sitten pois."

"Näitä kyselyitä on kiva tehdä ja tarkistaa." (Siksi kaikille tuleekin niitä niin paljon.)

"Käsitän kyllä miksei antiikin kreikassa päässyt korkeisiin virkoihin nuorena iän vuoksi, mutta en käsitä miksei (iän vuoksi) pääse abiristeilylle valvojaksi."

Koonnut: Ville Tulkki

Kiu parolas esperanton?

Oletteko huomanneet, kuinka epäloogisia monet kielet ovat? Jokainen kieli koostuu toimivasta järjestelmästä, joka on pilattu poikkeuksilla sun muilla epäloogisuuksilla, jotka sakoittavat pään kuin pään. Itse olen ranskaa opiskellessa turhautunut turhautumistani ja polttanut pärceeni jo monen otteeseen, saksa taas ei kuulosta erityisen kauniilta. Onneksi maailmassa on ainakin yksi täysin toimiva kieli.

Ei mikään kyhäys

Esperanto on maailman levinnein ja kehittynein "keinotekoinen" kieli. Se lähti liikkeelle vuonna 1887, kun puolalainen silmälääkäri Zamenhof julkaisi kirjasen nimeltä "Kansainvälinen kieli", joka herätti huomiota ympäri maailmaa. Nimi esperanto juontaa juurensa Zamenhofin käyttämästä peitenimestä D-ro Esperanto (Tri Toivova).

Zamenhof uskoi, että jos kansoilla olisi yhteinen kieli, jolla he voisivat kommunikoida vaivatta, niiden väliset vihamielisyydet katoaisivat. Puolueeton esperanto ei ole sidottu mihinkään tiettyyn ideologiaan tai maailmankatsomukseen, vaan sen käyttäjät ovat tasa-arvoisia säätyyn tai ihonväriin katsomatta.

Zamenhofin kehittämä kieli ei ollut mikään hetken mielenjohteesta syntynyt kyhäys, vaan vuosia kestäneen suunnittelun tulos. Toimivuudessaan ja loogisuudessaan ainutlaatuinen esperanto sai nopeasti kasvavan harrastelijapiirin. Se johti vuonna 1908 Esperanton maailmanliiton (Universala Esperanto-Asocio) ja esperanton akatemian perustamiseen.

Miksei Ressussa?

Esperanton yksinkertaisuus piilee sen johdonmukaisuudessa ja poikkeuksettomuudessa. Tämä poikkeuksettomuus ei kuitenkaan ole kielen ilmaisuvoiman tiellä niin kuin voisi helposti luulla, vaan on jopa sanottu, että esperanto on ilmaisukyvyiltään rikkaampi (ja kauniimpi) kuin monet kansalliskielet.

Esperantolla on selkeä kielioppi ja sen elementtejä yhdistelemällä voidaan luoda rajattomasti uusia ilmaisuja. Esperanton puolueettomien lähtökohtien vuoksi se olisi

varteenotettava vaihtoehto vaikka EU:n virallisena kielenä. Sen tarkoituksena ei kuitenkaan ole syrjäyttää kenenkään äidinkieltä, vaan toimia jokaisen toisena kielenä.

Ikävä kyllä esperanton opiskelu on Suomessa rajoittunut koulujen ulkopuolisiin kursseihin ja muihin vastaaviin. Olisi tärkeää, että esperanto otettaisiin valinnaiseksi aineeksi lukioihin. Silloin siitä voisi todella olla hyötyä.

Vihjeenä hälle ken kielet kouluunme valitsee: Ressulla olisi hyvä mahdollisuus toimia edelläkävijänä maailmanrauhan puolesta ja tarjota oppilailleen vihdoin yksinkertainen, looginen, ilmaisultaan rikas ja riemastuttava kieli.

Esperantoa osaavat voivat käydä kaiken maailman konferensseissa ja kokoontumisissa, joissa puhutaan vain esperantoa. Lisätietoja esperantosta saa muun muassa Suomen Esperantoliitosta (varm. klo 17-19) puh. 715 538.

Antti Hyrkäs

Kaiken, mitä todella tarvitsen tietääkseni
miten elää ja mitä tehdä ja miten olla,
opin jo lastentarhassa.
Opin siellä nämä asiat:

Jaa kaikki.
Pelaa reilua peliä.
Älä lyö ihmisiä.

Pane tavarat takaisin sinne, mistä ne otit.
Siivoa omat sotkusi.

Älä ota tavaroita, jotka eivät ole sinun.
Pyydä anteeksi, kun loukkaat jotakuta.
Pese kätesi, ennen kuin rupeat syömään.
Vedä vessa.

Elä tasapainoista elämää - opi jotakin ja
ajattele jotakin
ja piirrä ja maalaa ja laula ja tanssi ja
leiki

ja tee työtä vähän joka päivä.

Ota nokkaudet iltapäivisin.

Kun lähdet ulos maailmaan, varo
liikennettä,
pidä toista kädestä ja pysyttele yhdessä
muiden kanssa.

RIEHAKKAAT ONNITTELUMME ANTTI JOHAN NILSSONILLE, 1F!

Antti täyttää kuusitoista marraskuun viimeisenä päivänä!!!!

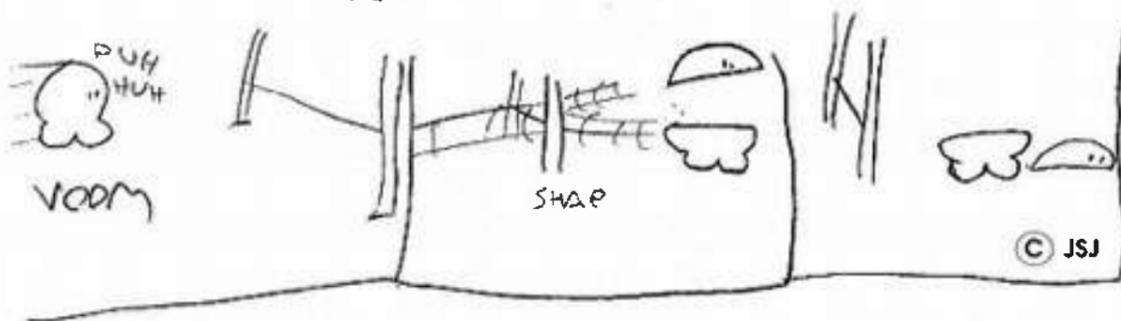
Koko toimitus ja etenkin Antin vanha toveri toivottaa onnea!!!

Onneksi olkoon, ANTTI !

Ja tässä esittelemme lehtemme uuden epävirallisen tyhjän tilan täyttäjän,

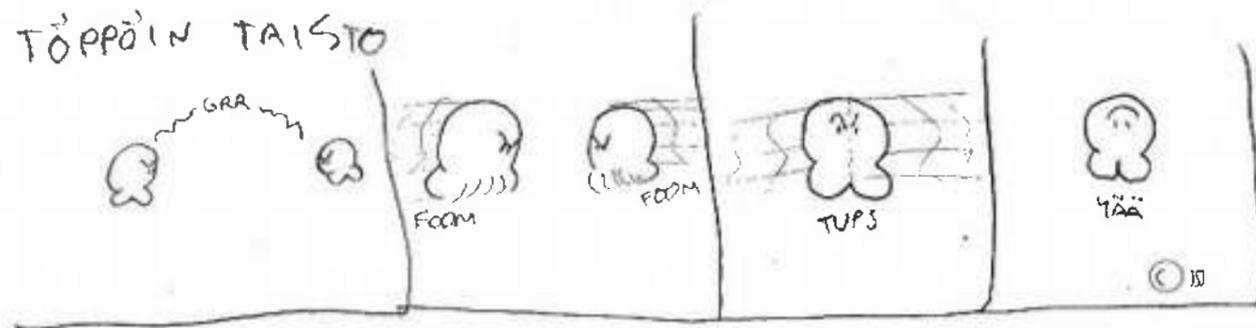
TÖPÖN!!!

TÖPÖ PÄÄSEG MAALI!

Ja seuraavassa numerossa esittelemme, jos olette oikein kilttejä (ja vaikkette olisikaan), Töppöjen piirtäjän!!!!!!

TÖPÖIN TAISTO

SOKOS HOTEL TORNI

Yrjönkatu 26. majoitusvaraukset puh 90-131131
Historiallinen hotelli Helsingin ydinkeskustassa

RAVINTOLA TORNI

kannisti usittu funkkismiljö,
rvoka kaupungin parasta

AMERICAN BAR

kassainvöllinen cocktailbar

ATELJEE BAR

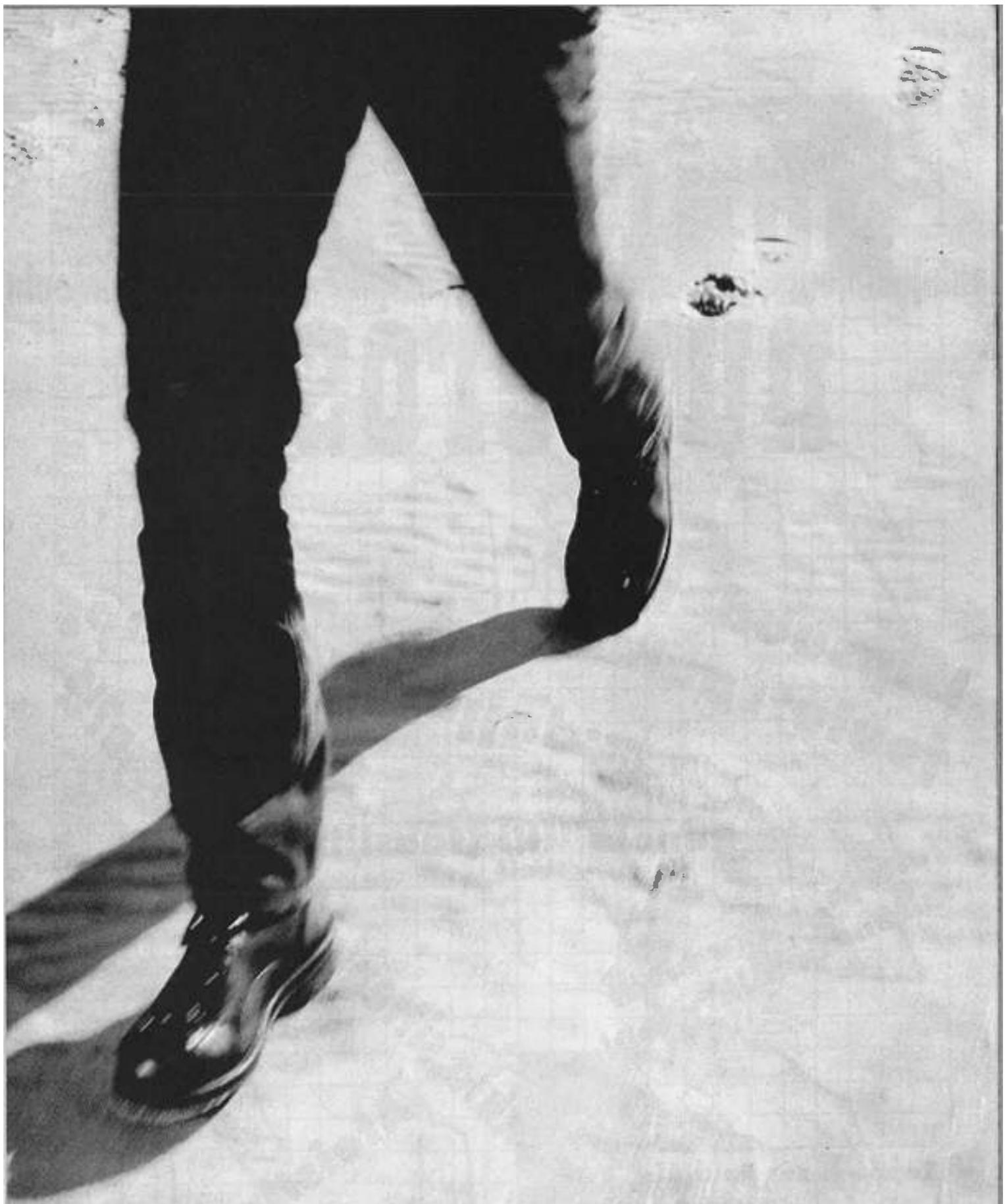
ainutlaatuiset näköalat Tallinnaan asti

PUB O'MALLEY'S

aidon irlantilaishenkinen pub

Kalevankatu 5
puh 90-1311365 (ravintolavaraukset)

Pärskeitä
kirjoittaa pian sinustakin